

sp. zn. 6 T 136/2013

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Samosoudkyně Obvodního soudu pro Prahu 2 JUDr. Daniela Reifová rozhodla v hlavním líčení konaném dne 21.10.2013, takto:

A)

Obžalované

1) P. J.

nar. [redacted] v [redacted], operátorka, trvale bytem [redacted]
nám. č.p. 338,

2) I. M.

nar. [redacted] v [redacted], bez zaměstnání, trvale bytem [redacted]
[redacted], t.č. bytem Nizozemí, [redacted]

jsou vinny, že

jako členky nebo příznivkyně neregistrovaného hnutí Resistance Women Unity – Jednota ženského odporu (dále RWU), které bylo ženskou odnoží neregistrovaného radikálního neonacistického hnutí Národní odpor, propagovaly mimo jiné aktivismus směřující k zajištění nadřazeného postavení bílé rasy, přežití tzv. bílých rodin, tzv. řádné výchovy malých árijců, odmítaly jiné kultury a tzv. multikulturalismus, přistěhovalectví a podporu menšin,

zpochybňovaly liberální demokracii, právní stát, rovnost a rovnoprávnost všech osob bez ohledu na národnost, barvu pleti, náboženství, sexuální orientaci, zdravotní stav a politické smýšlení, RWU užívalo symboliku Ligy německých dívek, tedy ženské odnože polovojenské mládežnické organizace NSDAP tzv. Hitlerjugend, a další nacistickou a neonacistickou symboliku a hesla, obžalované se podílely na činnosti Národního odporu a celé pravicově extrémistické scény, zejména se účastnily demonstrací pořádaných českou neofašistickou platformou, při těchto akcích vystupovaly s projektem první pomoci (dále SANI) účastníkům demonstrací z řad pravicového extremismu pro případ jejich zranění, v průběhu těchto akcí rovněž propagovaly RWU, a to zejména projevy jednotlivých členek RWU, transparenty a vlajkami, organizovaly a propagovaly různé akce pro členy a sympatizanty neonacistických hnutí, zejména Národního odporu a Autonomních nacionalistů, s jejichž ideovými postoji se identifikovaly, vyhotovovaly pozvánky na jednotlivé akce a následné reporty z těchto akcí byly umísťovány na veřejně přístupné internetové stránky hnutí RWU www.women-unity.net a Národního odporu www.odpor.org, vedeny shodným záměrem a s předem dohodnutou dělbou úkolů se tohoto jednání dopouštěly zejména tím, že

1) obž. I. M. [redacted] společně se samostatně stíhanými obv. M. [redacted] Č. [redacted], L. [redacted] K. [redacted], M. [redacted] R. [redacted] a s dalšími třemi dosud neztotožněnými členkami,

se dne **19.1.2008** v přesně nezjištěnou dobu v Praze 2, na Palackého náměstí, zúčastnily demonstrace „Za svobodu slova“ pořádanou Autonomními nacionalisty a Národním odporem, přičemž odděleně odsouzená L. [redacted] K. [redacted] vystoupila s projevem zaměřeným proti státnímu zřízení České republiky a přistěhovalcům, samostatně stíhaná obv. M. [redacted] R. [redacted] jí držela megafon, přičemž obě stály před **transparentem s nápisem Resistance Women Unity**, který **držela obž. I. M. [redacted]** se samostatně stíhanou obv. M. [redacted] Č. [redacted] a třemi dalšími dosud neztotožněnými členkami RWU, a následný report z této akce byl umístěn na veřejně přístupných internetových stránkách www.women-unity.org,

2) obž. I. M. [redacted] společně se samostatně stíhanými obv. M. [redacted] K. [redacted], obv. L. [redacted] K. [redacted] a další dosud neztotožněnou členkou,

se dne **1.3.2008** v přesně nezjištěnou dobu v Plzni, na náměstí Emila Škody, zúčastnily demonstrace uspořádané Národním odporem, přičemž odděleně odsouzená L. [redacted] K. [redacted] vystoupila za RWU s projevem proti státnímu zřízení České republiky, tzv. multikulturalismu, židům a přistěhovalcům a v průběhu pochodu **obž. I. M. [redacted]** společně se odděleně odsouzenými M. [redacted] K. [redacted] a L. [redacted] K. [redacted] a další dosud neztotožněnou členkou **nesly transparent s nápisem Resistance Women Unity**, pozvánka na tuto demonstraci a následný report byly umístěny na veřejně přístupných internetových stránkách www.odpor.org,

tedy:

společně propagovaly a podporovaly hnutí, které směřuje k potlačení práv a svobod člověka nebo hlásá národnostní, rasovou, náboženskou či třídní zášť, nebo zášť vůči jiné skupině osob

3) obž. P. J. společně se samostatně stíhanými obv. M. B. M. Č. a M. R.

se dne 1.5.2009 od 13.00 hodin v Brně, nám. Svobody, zúčastnily manifestu pořádaného Dělnickou stranou a neformálním sdružením Svobodná mládež Brno, přičemž samostatně stíhaná obv. M. R. vystoupila s projevem, obž. P. J. se samostatně stíhanými obv. M. Č. a M. R. byly na ruce **označeny páskou SANI** a obž. J. se samostatně stíhanými obv. M. B., M. Č. a M. R. **při manifestačním průvodu nesly transparent s nápisem Resistance Women Unity**, pozvánka na tento manifest byla uveřejněna na veřejně přístupných internetových stránkách www.odpor.org a následný report byl umístěn na stejných internetových stránkách a na veřejně přístupných internetových stránkách www.women-unity.net,

tedy

společně propagovaly a podporovaly hnutí, které směřuje k potlačení práv a svobod člověka nebo hlásá národnostní, rasovou, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob

čímž spáchaly

obžalovaná P. J.

v bodě 3

trestný čin podpora a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1 trestního zákona č. 140/1961 Sb., ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zák.

obžalovaná I. M.

v bodě 1, 2

trestný čin podpora a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1 trestního zákona č. 140/1961 Sb. ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zák.

a odsuzují se

obžalovaná P. J.

podle §260 odst 1 tr. zák. č. 140/1961 Sb. trestu odnětí svobody **v trvání 1 roku.**

Podle § 58 odst. 1 tr. zák.a § 59 odst. 1 tr. zák se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **v trvání 16 měsíců.**

obžalovaná I. M.

podle §260 odst 1 tr. zák. č. 140/1961 Sb. trestu odnětí svobody **v trvání 1 roku.**

Podle § 58 odst. 1 tr. zák.a § 59 odst. 1 tr. zák se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **v trvání 18 měsíců.**

B)

Obžalované

I. J.
nar. [redacted] v [redacted], operátorka, trvale bytem [redacted]
[redacted]

se podle § 226 písm. b) tr. ř. **zprošťuje obžaloby** Okresního státního zastupitelství v Děčíně ,
sp.zn. 1 ZT 89/2012 ze dne 3.4.2013

pro skutky, že

1) **společně s obž. M. R. a samostatně stíhanými obv. M. Č. M. K. L. K. M. R. a s další dosud neztotožněnou členkou,**

dne **6.12.2008** od 15.00 do 18.00 hodin v Praze 1, Jindřišská 35/966, v tělocvičně Gymnázia prof. J. Patočky, uspořádaly Mikulášskou besídku pro členy a sympatizanty neonacistických hnutí a jejich děti za účelem setkání se stejně smýšlejícími lidmi, utužení vzájemných vztahů a přípravy dětí na zapojení do neonacistických hnutí, přičemž **obž. J. vyhledala a**

zajistila vhodné prostory pro konání besídky, samostatně stíhaná obv. R. [redacted] vyhotovila pozvánku, kterou rozeslala mezi příznivce krajní pravice, a současně byla vyvěšena na veřejně přístupných internetových stránkách www.women-unity.net a www.odpor.org, zajistily balíčky včetně programu pro děti, občerstvení, během akce pak výzdobou, oblečením, předávanými cenami a diplomy propagovaly RWU a následný report z této Mikulášské besídky umístily na veřejně přístupné stránky www.women-unity.net,

2) společně se samostatně stíhanými obv. M. [redacted] B. [redacted], M. [redacted] B. [redacted], M. [redacted] Č. [redacted], M. [redacted] R. [redacted] a Z. [redacted] F. [redacted] a společně s další dosud neztotožněnou členkou,

od **30.5.2009** do 1.6.2009 uspořádaly v rekreačním objektu Radost, Vlastějovice u Kutné Hory, Dětský den pro členy a sympatizanty neonacistických hnutí a jejich děti za účelem setkání se stejně smýšlejícími lidmi, utužení vzájemných vztahů a přípravy dětí na zapojení do neonacistických hnutí, zajistily místo konání akce, připravily hry a atrakce pro děti, stanovily výši vstupného a vyhotovily pozvánky, které byly umístěny na veřejně přístupných internetových stránkách www.women-unity.net a www.odpor.org, během akce pak výzdobou, vlajkami, prodávanými samolepkami, předávanými cenami a diplomy propagovaly RWU a samostatně stíhané obviněné B. [redacted], Č. [redacted], R. [redacted] a F. [redacted] se společně vyfotily pod transparentem s nápisem Resistance Women Unity, následný report z této akce byl umístěn na veřejně přístupných internetových stránkách www.women-unity.net,

čímž měla spáchat

trestný čin podpora a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákona č. 140/1961 Sb.,

I. M. [redacted]
nar. [redacted] v [redacted], bez zaměstnání, trvale bytem [redacted]
[redacted], t.č. bytem Nizozemí, [redacted]

se podle § 226 písm. b) tr. ř. **zprošťuje obžaloby** Okresního státního zastupitelství v Děčíně, sp.zn. 1 ZT 89/2012 ze dne 3.4.2013

pro skutek, že

společně s obž. D. [redacted] Š. [redacted] a se samostatně stíhanými obv. M. [redacted] B. [redacted], E. [redacted] B. [redacted], M. [redacted] Č. [redacted], T. [redacted] H. [redacted], M. [redacted] K. [redacted], L. [redacted] K. [redacted], M. [redacted] R. [redacted] a s další dosud neztotožněnou členkou,

od **31.5.2008** do 1.6.2008 uspořádaly v rekreačním objektu Radost, Vlastějovice u Kutné Hory, Dětský den pro členy a sympatizanty neonacistických hnutí a jejich děti za účelem

setkání se stejně smýšlejícími lidmi, utužení vzájemných vztahů a přípravy dětí na zapojení do neonacistických hnutí, zajistily místo konání akce, připravily hry a atrakce pro děti, stanovily výši vstupného a vyhotovily pozvánky, které byly umístěny na veřejně přístupných internetových stránkách www.women-unity.net a www.odpor.org, během akce pak výzdobou, vlajkami, předávanými cenami a diplomy propagovaly RWU a všechny obviněné se **společně s dětmi vyfotily před transparentem s nápisem Resistance Women Unity,**

čímž měla spáchat

trestný čin podpora a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákona č. 140/1961 Sb.,

M. R., roz. **F.**
nar. [redacted] v [redacted], konzultantka – účetní specialista, trvale bytem Finsko, [redacted]

se podle § 226 písm. b) tr. ř. **zprošťuje obžaloby** Okresního státního zastupitelství v Děčíně ,
sp.zn. 1 ZT 89/2012 ze dne 3.4.2013

pro skutek, že

společně s obžalovanou I. J. se samostatně stíhanými obv. M. Č., M. K., L. K., M. R. a s další dosud neztotožněnou členkou,

dne **6.12.2008** od 15.00 do 18.00 hodin v Praze 1, Jindřišská 35/966, v tělocvičně Gymnázia prof. J. Patočky, uspořádaly Mikulášskou besídku pro členy a sympatizanty neonacistických hnutí a jejich děti za účelem setkání se stejně smýšlejícími lidmi, utužení vzájemných vztahů a přípravy dětí na zapojení do neonacistických hnutí, přičemž obž. J. vyhledala a zajistila vhodné prostory pro konání besídky, samostatně stíhaná obv. R. vyhotovila pozvánku, kterou rozeslala mezi příznivce krajní pravice, a současně byla vyvěšena na veřejně přístupných internetových stránkách www.women-unity.net a www.odpor.org, zajistily balíčky včetně programu pro děti, občerstvení, během akce pak výzdobou, oblečením, předávanými cenami a diplomy propagovaly RWU a následný report z této Mikulášské besídky umístily na veřejně přístupné stránky www.women-unity.net,

čímž měla spáchat

trestný čin podpora a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákona č. 140/1961 Sb.,

D ■■■■■ **Š** ■■■■■
nar. ■■■■■ v ■■■■■, Slovenská republika, servírka, v ČR bytem ■■■■■
■■■■■

se podle § 226 písm. b) tr. ř. **zprošťuje obžaloby** Okresního státního zastupitelství v Děčíně ,
sp.zn. 1 ZT 89/2012 ze dne 3.4.2013

pro skutek, že

společně I ■■■■■ **M** ■■■■■ **a se samostatně stíhanými obv. M** ■■■■■ **B** ■■■■■ **E** ■■■■■
B ■■■■■ **M** ■■■■■ **Č** ■■■■■, **T** ■■■■■ **H** ■■■■■, **M** ■■■■■ **K** ■■■■■, **L** ■■■■■
K ■■■■■, **M** ■■■■■ **R** ■■■■■ **a s další dosud neztotožněnou členkou,**

od **31.5.2008** do 1.6.2008 uspořádaly v rekreačním objektu Radost, Vlastějovice u Kutné Hory, Dětský den pro členy a sympatizanty neonacistických hnutí a jejich děti za účelem setkání se stejně smýšlejícími lidmi, utužení vzájemných vztahů a přípravy dětí na zapojení do neonacistických hnutí, zajistily místo konání akce, připravily hry a atrakce pro děti, stanovily výši vstupného a vyhotovily pozvánky, které byly umístěny na veřejně přístupných internetových stránkách www.women-unity.net a www.odpor.org, během akce pak výzdobou, vlajkami, předávanými cenami a diplomy propagovaly RWU a všechny obviněné se **společně s dětmi vyfotily před transparentem s nápisem Resistance Women Unity,**

čímž měla spáchat

restriční čin podpora a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1, 2 písm. a), b) restričního zákona č. 140/1961 Sb.,

O d ů v o d n ě n í:

Po provedeném dokazování u hlavního líčení soud zjistil skutkový děj uvedený ve výroku odsuzující části tohoto rozhodnutí.

Při prvním hlavním líčení dne 8.8.2013 byly přítomni všechny obžalované, vyjma **M** ■■■■■ **R** ■■■■■, která požádala, aby bylo jednáno v její nepřítomnosti. Při tomto hlavním líčení obžalované vypovídaly pouze k osobě, k věci vypovídat odmítly. U dalšího hlavního líčení dne 14.10.2013 došlo k vyloučení obžalované **H** ■■■■■ **Š** ■■■■■, která se pro nemoc nemohla jednání zúčastnit. Naopak se k jednání dostavila obžalovaná **M** ■■■■■ **R** ■■■■■ a **I** ■■■■■ **M** ■■■■■ a bylo jednáno v nepřítomnosti **F** ■■■■■ **J** ■■■■■ a **D** ■■■■■ **Š** ■■■■■, které požádaly, aby se hlavní líčení konalo v jejich nepřítomnosti. Obžalované **I** ■■■■■ **M** ■■■■■ a **M** ■■■■■ **R** ■■■■■ se při

tomto hlavním líčení rozhodly ve věci vypovídat. Po spontánní části výpovědi však odmítly odpovídat na otázky soudu i státního zástupce a uvedly, že budou odpovídat pouze na dotazy svého obhájce.

Obžalovaná I. M. uvedla, že si není vědoma toho, že by nějakým způsobem porušovala zákony. Pokud se zúčastnila demonstrací v Praze a v Plzni, bylo to před 5 lety. Do průběhu demonstrací, probíhajících pod dohledem přítomných policistů nebo kriminalistů, nikdo nezasáhl.

Pokud jde o dětský den, rovněž si nemyslí, že by tato akce měla být trestná nebo protizákonná, hrála si s dětmi, starala se o ně, o ničem jiném to nebylo. Obrazce z dětských stavebnic, které by připomínaly hákový kříž neviděla, nevšimla si, že by na tomto Dětském dnu někdo páchal trestnou činnost či propagoval nějaké zakázané hnutí.

M. R. uvedla, že ctí policii a soudy, jak v České republice, tak ve Finsku, kde žije. V roce 2008 jí bylo 29 let, byla pozvána na Mikulášskou párty v Jindřišské ulici s tím, že může pozvat i své spolupracovníky z firmy, kde tehdy pracovala. Byli to lidé z různých zemí včetně Evropy, Asie a Indie. Na této akci dávala pozor na děti. O tom, že by se na této akci mělo prezentovat nějaké hnutí, nic neví, byly tam pouze symboly Mikuláše, čerta a anděla.

Hlavní líčení dne 21.10.2013 se konalo pouze v přítomnosti obhájců obžalovaných, kdy všechny obžalované výslovně požádaly, aby mohlo být jednání v jejich nepřítomnosti. Soud neakceptoval návrh obhájce na odročení z důvodu nemoci P. J., a její údajné žádosti o to, aby mohla ve věci vypovídat. V době konání hlavního líčení soud žádnou omluvu ze strany obžalované neobdržel, navíc v době, kdy byla zdravá, výslovně požádala, aby toto hlavní líčení bylo konáno bez její účasti, je tedy poněkud nelogické, aby v době, kdy onemocněla, svůj názor změnila, a chtěla se hlavního líčení účastnit. Proto tato omluva akceptována nebyla. Konečně je třeba zdůraznit, že v řízení před samosoudcem není nutná žádost obžalovaných pro konání hlavního líčení v jejich nepřítomnosti, podmínkou je řádné doručení předvolání, což u obžalované J. splněno bylo.

Ve věci byly zpracovány dva znalecké posudky, jednak znalcem PhDr. JUDr. Ivo Svobodou PhD, jednak znalecký posudek zpracovaný Katedrou politologie mezinárodních vztahů Filosofické fakulty Západočeské university v Plzni. U hlavního líčení byl vyslechnut jak Ivo Svoboda, tak zpracovatel Ústavního znaleckého posudku Mgr. Jan Ptáčník. Oba znalci se měli vyjádřit zejména k charakteru hnutí RWU a k symbolům, které toto hnutí používalo.

Dle znalce Svobody Resistance Women Unity (RWU) je hnutí, které ideově navazuje na obdobné ženské organizace hitlerovského Německa do roku 1945. Jedná se konkrétně o ligu německých dívek, která byla v minulosti ženskou odnoží polovojenské mládežnické organizace NSDAP, známé pod názvem Hitlerjugend. RWU představovalo úzké propojení s dalšími existujícími neonacistickými hnutími, jako Národní odpor, Odpor, Národní korporativní autonomní nacionalisté, a to nejen ideově, ale i personálně. V rámci napojení na neonacistickou scénu je možno říci, že RWU bylo založeno na myšlenkách rasismu, xenofobie, antisemitismu, nacismu a neonacismu. Internetové stránky www.women.unity.net

byly určeny k propagaci a podpoře RWU, i v současné době působících neonacistických organizací (hnutí). Symbolika, kterou RWU používalo v rámci svých transparentů, samolepek a dalších propagačních materiálů, je poměrně málo srozumitelná široké veřejnosti. Je srozumitelná pouze těm, kteří se zajímají o danou epochu a navíc jsou aktivní v konkrétním hnutí, protože se jedná o soudobé neonacistické kompilace. Znalec zdůraznil, že symbolika má doplňovat skutečný stav věci a ne konstruovat ideu, tzn. že samotné použití nějakého symbolu, nemusí být ještě závadné, když se k tomu nepřipojí konkrétní chování a jednání. Znalec dále uvedl, že nehodnotil konkrétní osoby, tedy jednotlivé obžalované, ale ideový proud, který ovlivnil charakter a působení RWU.

V závěrech Ústavního znaleckého posudku je RWU hodnoceno jako hnutí, které není vysloveně ideologické v pravém slova smyslu, využívá jen prázdnou symboliku. Nejde ani vyloženě o hnutí extremistické neboť chybí násilný rozměr jeho činnosti, nepochybně však jde o hnutí pravicový extremismus podporující a propagující. Propojení s neregistrovaným hnutím Národní odpor vyplývá z mnoha skutečností, dokonce v rovině personálních kontaktů je existence RWU aktivitami Národního odporu determinována.

Mgr. Jan Ptáčník, který byl u hlavního líčení vyslechnut jako znalec, tyto závěry podrobně rozvedl, když uvedl, že nadměrné užívání nacistické symboliky mělo za cíl se co nejvíce ztotožnit s extrémistickou scénou, ideologický rozměr byl podřadný, téměř nulový. Cílem RWU bylo podílet se na činnosti Národního odporu a celkové činnosti pravicově-extremistické scény, specifickým ženským způsobem. Jednalo se spíše o podpůrné aktivity, jako SANI (zdravotní pomoc) při demonstracích, či sbírání prostředků na podporu P.O.W.(Prisoners of War). Smyslem bylo identifikovat se s pravicovou scénou na sociální bázi, zapadnout do sociálního prostředí, snaha být aktivní, a být součástí pravicové extremistické scény. Princip fungování hnutí na bázi leaderless resistance neumožňuje určit organizační strukturu tohoto hnutí. Jsou zde jisté náznaky, tzv. tvrdého jádra, RWU však nebylo člensky konsistentní. Všechny akce byly předem dohodnuté, rozdělení funkcí však bylo spíše ad hoc. Kdo vedl internetové stránky je prakticky nedohledatelná věc. Z předložených materiálů, projevů, z listin, které měl ústav k dispozici lze usuzovat na prosazování myšlenek národnostní, rasové, náboženské a třídní zášti. Pouze u některých nejaktivnějších z nejaktivnějších členek lze usuzovat na nějaké skutečné ideové přesvědčení. Důležitější však byla příslušnost sociální, tzn. být členem bylo mnohem důležitější než skutečně věřit, propagovat konkrétní názory. Vztahy se odvíjely v úrovni partnerské, kamarádské. Aktivita RWU byla odvislá na aktivitě hnutí Národního odporu a jim podobným. V okamžiku, kdy zmizela organizační kapacita Národního odporu, skokově se zmenšila i aktivita RWU. Součástí image extremistické scény je vystupování proti státnímu aparátu, což v sobě nese i rizika represe. Aktivita členek RWU byla zaměřena především dovnitř pravicově extremistické scény, aktivity navenek byly proti tomu absolutně marginální. Šlo o to, identifikovat se a zviditelnit.

Pokud jde o uspořádání dětských dnů, znalec uvedl, že tato aktivita sama o sobě nic extremistického ani potlačujícího lidská práva v sobě neměla. Uspořádání dětských dnů pak bylo spíše propojení normální aktivity s projevem aktivity ve prospěch této scény. Opět se členky RWU snažily vyjádřit těmito akcemi příslušnost k pravicově extremistické scéně

zejména tím, že z těchto akcí byly pořizovány fotografie typu hákových křížů z lega, apod., které byly umístěny na internet. Samotné aktivity dětí provozované na dětských dnech závadové nebyly, včetně střelby ze vzduchovky. Podstatné bylo zveřejnění konkrétních materiálů z těchto akcí za konkrétním účelem. Rovněž souvislost Mikulášské besídky a konkrétní ideologie není žádná. Znalci se nezaměřovali na chování jednotlivých členek hnutí na těchto dětských akcích. Kdo tvořil prezentaci z těchto akcí na internetu, je těžko dohledatelné.

Soud dále hodnotil listinné důkazy zejména k demonstraci 1.9.2009 v Brně na náměstí svobody, k demonstraci 19.1.2008 na Palackého náměstí v Praze 2, k demonstraci ze dne 1.3.2008 v Plzni. Byly hodnoceny podstatné fotografie, záznamy z domovních prohlídek a jejich vyhodnocení, a v jednacích síních prezentovány kamerové záznamy z demonstrací, zachycující projevy členek RWU a dále propagační video tohoto hnutí. Konečně nelze opomenout založená pravomocná rozhodnutí jiných soudů, týkající se obdobné trestné činnosti, zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu PST 1/2009-348 ze dne 17.2.2010 kterým byla zrušena nebo resp. rozpuštěna Dělnická strana, a ve kterém jsou mimo jiné, podrobně rozvedeny charakteristiky současných pravicově-extremistických hnutí.

Návrh obhajoby na doplnění dokazování výsledkem svědka F. L. a vyšetřovatelky Zlaty Pálfiové byl s ohledem na níže uvedený zprošťující výrok zamítnut jako nadbytečný. Rovněž námitky obhajoby týkající se domovních prohlídek soud neřešil, neboť v nyní projednávané věci u obžalovaných domovní prohlídky prováděny nebyly.

Po zhodnocení všech shora uvedených důkazů soud dospěl k těmto závěrům. Všemi provedenými důkazy bylo jednoznačně prokázáno, že skutky v odsuzující části tohoto rozhodnutí se staly, tzn. že obžalované I. M. a P. J. byly účastny na akcích, popsaných ve výrokové části rozhodnutí.

I. M. se dne 19.1.2008 zúčastnila v Praze 2 na Palackého náměstí demonstrace „Za svobodu slova“, pořádané Autonomními nacionalisty, Národním odporem, kde odděleně odsouzená L. K. vystoupila s projevem zaměřeným proti státnímu zřízení ČR a přistěhovalcům, odděleně stíhaná M. R. ji držela mikrofon, a obě stály před transparentem s nápisem Resistance Women Unity, který držela obžalovaná I. M. s odděleně stíhanou obviněnou M. Č. a dalšími dosud neztotožněnými členkami.

Dále bylo prokázáno, že se obžalovaná I. M. zúčastnila 1.3.2008 v Plzni na Nám. Emila Škody demonstrace, uspořádané Národním odporem, kdy odděleně odsouzená L. K. vystoupila za RWU s projevem proti státnímu zřízení ČR tzv. multikulturalismu, židům, přistěhovalcům, a v průběhu pochodu obžalovaná I. M. s odděleně odsouzenými M. K., L. K. další dosud neztotožněnou členkou nesly transparent s nápisem Resistance Women Unity.

Obžalovaná P. J. se dne 1.5. 2009 zúčastnila v Brně na nám. Svobody manifestu pořádaného Dělnickou stranou a neformálním sdružením Svobodná mládež

Brno, kde obviněná R. [redacted] vystoupila za RWU s projevem, obžalovaná J. [redacted] s odděleně stíhanou obviněnou M. [redacted] Č. [redacted] a M. [redacted] R. [redacted] byly na ruce označeny páskou SANI, a dále obžalovaná P. [redacted] J. [redacted] s odděleně stíhanou M. [redacted] B. [redacted], M. [redacted] Č. [redacted], M. [redacted] R. [redacted] při manifestačním průvodu nesly transparent Resistance Women Unity. Za přednesený projev pak byla M. [redacted] R. [redacted] následně odsouzena rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 10.5.2011 pod sp. zn. 92 T 52/2010 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 5.1.2012 sp. zn. 9 To 464/2011 za trestný čin podpora a propagace hnutí směřující k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1 tr. zák. č. 140/1961 Sb.

Tyto skutečnosti vyplývají jak z výpovědi obžalované I. [redacted] M. [redacted], tak zejména z listinných důkazů, z fotodokumentace, z projevů zachycených na videu, z obsahu internetových stránek www.women-unity.net a www.odpor.org.

Daleko složitější úvaha spočívala v tom, zda obžalované svým jednáním naplnily všechny znaky skutkové podstaty zažalovaného trestného činu. Trestného činu podpora a propagace hnutí směřující k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 tr. zák. se dopustí ten, kdo podporuje nebo propaguje hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod, nebo hlásá národnostní, rasovou třídní nebo náboženskou zášť, nebo zášť vůči jiné skupině osob.

Objektem tohoto trestného činu je ochrana základních lidských, občanských práv a svobod a rovnoprávnost lidí bez rozdílu rasy, etnické skupiny, národnosti, jazyka a náboženství, politického nebo jiného smýšlení, sociální příslušnosti nebo původu. Zákaz diskriminace je mimo jiné zakotven i v normách nejvyšší právní síly, zejména v článku 3 Listiny základních práv a svobod a v článku 14 Evropské úmluvy o ochraně práv a svobod.

Objektivní stránka tohoto trestného činu spočívá v podpoře a propagaci hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka, nebo hlásá národnostní, rasovou, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob.

Podpora může mít podobu materiální nebo morální. Podpora materiální je buď přímá, např. poukazování financí na účet hnutí, pořádání sbírky apod., nepřímá podpora je např. vstupné z koncertů hudební extremistické scény, které jsou obvykle pořádány ve prospěch některého hnutí, uvedeného v § 260. Za podporu je možno považovat i nákup tiskovin, audio, video nahrávek, oblečení a doplňků za účelem získání finančních prostředků na rozvoj hnutí. Kromě finanční podpory může být materiální podpora realizována i poskytnutím prostor pro činnosti hnutí, pronájmem sálu na hudební koncerty, poskytováním služeb, vytištěním propagačního materiálu. Morální podpora může spočívat v získání nových přívrženců, utvrzování stávajících příslušníků v jejich počínání, (zpravidla se tak děje na demonstracích, nebo při koncertech), rovněž ve zveřejnění článků prezentujících ideologii hnutí.

Propagaci hnutí uvedeného v § 260 tr. zák. lze definovat jako jednání, kterým se pachatel buď sám nebo za účasti dalších osob, snaží toto hnutí uvádět ve známost, šířit jeho ideologii

mezi lidmi buď přímo - veřejné oslovování, vyzdvihování hnutí, hlásání ideologie, tezí a cílů nebo nepřímo - prostřednictvím publikace či jiného uveřejňování názorů, záměrů ideologie takového hnutí, prostřednictvím filmu, knih a jiných uměleckých děl. Zároveň musí existovat úmysl pachatele takovýmto jednáním ovlivnit další osoby. Trestní zákon však nepožaduje zjištění konkrétního ovlivnění jako následku trestného činu, postihuje samotný fakt podpory a propagace hnutí, který směřuje k potlačení práv a svobod.

Za hnutí ve smyslu § 260 odst. 1 tr. zák. se považuje skupina osob, alespoň částečně organizovaná, byť formálně neregistrovaná, směřující k potlačení práv a svobod člověka, nebo hlásající národnostní, náboženskou nebo třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob. Za hnutí lze označit i tři osoby, jejichž činnost směřuje k naznačeným cílům v trestním zákoně. Pro naplnění znaku skutkové podstaty je nutné, aby hnutí existovalo v době, kdy je pachatel podporoval nebo propagoval.

Subjektem tohoto trestného činu může být jakákoliv trestně odpovědná osoba.

Subjektivní stránka vyžaduje úmysl, tzn. že pachatel znal obecný rozsah, povahu jím propagovaného nebo podporovaného hnutí, věděl, že jde o hnutí, které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka nebo hlásá národnostní, rasovou, náboženskou či třídní zášť a chtěl tímto jednáním toto hnutí podporovat nebo propagovat, popřípadě byl srozuměn s tím, že jeho jednání takového hnutí podporuje nebo propaguje. Není přitom nutné, aby pachatel byl přímo členem takového hnutí nebo byl se členy tohoto hnutí v bezprostředním kontaktu.

I když trestní zákon nepracuje s pojmem extremismus, je nutno si v této souvislosti ujasnit, co tento pojem vyjadřuje. Pod pojmem extremismus jsou zahrnovány aktivity, zpravidla s ideologickou motivací, které vybočují ze zákonných norem, vyznačují se netolerancí, útočí proti demokratickým principům a společenskému uspořádání. Pravicový extremisté používají v prvé řadě nacionální, rasovou, etnickou zášť a sympatizují s historickým fašismem a nacismem. Základní myšlenkovým východiskem je rasismus, projevující se jako přesvědčení o biologické výjimečnosti a nadřazenosti bílého etnika, největším zločinem je pak míšení bílé rasy s ostatními.

Nebylo nutno prokazovat, neboť je téměř axiomem, že hnutí Národní odpor patří mezi nejvýznamnější neonacistické organizace v ČR, vzniklé v 90. letech minulého století. V roce 2007 se Národní odpor dostal do mediální pozornosti v souvislosti s organizací pochodu 1. května v Brně a s pokusem o pochod celým židovským městem v den výročí tzv. křišťálové noci. Na základě těchto dvou událostí, začal Národní odpor diskutovat nové téma svobodu slova v ČR. Zároveň se začala celá neonacistická scéna více radikalizovat a profesionalizovat. Začaly společné akce s dělnickou stranou a Autonomními nacionalisty, proběhla řada demonstrací a shromáždění, kdy radikalizace dosáhla svého maxima 17.11.2008 bitvou o Janov. V dalším období Národní odpor upouštěl od veřejných prezentací a s výjimkou internetu začal používat jiná označení, např. Svobodná mládež, Svobodný odpor, jednalo se však stále o tytéž osoby. Z organizačního hlediska se rozčlenil do malých autonomních buněk s lokálním charakterem na principu Odpor bez vůdce, po německém

vzoru tzv. leaderless resistance. V obdobné decentralizované formě vystupují v současné době i Autonomní nacionalisté.

Znaki bylo potvrzeno, že ženská odnož neonacistické scény RWU byla založena v roce 2007 převážně partnerkami českých neonacistů. Cílem RWU bylo podpořit neonacistické hnutí a naplnit zároveň tradiční roli ženy, tzn. vychovávat děti k národnímu socialismu. Aktivity RWU v době jejich aktivní činnosti směřovaly zejména k podpoře svobodných matek v rámci hnutí, pořádání aktivit pro děti a zapojení se do péče P.O.W.(Prisoners of War) tzn. morální podpora i finanční sbírky pro osoby, které byly pro své krajně pravicové názory uvězněny.

K tomu, aby soud mohl objektivně a správně posoudit tuto velice skutkově i právně složitou trestnou činnost, je nutno, kromě důkazů zajištěných ve spise, znát i tyto obecné politologicko-historické konsekvence. Někdy až alibisticky jsou v těchto případech přibíráni znalci, kteří však nemohou posoudit trestnost jednání obžalovaných, ať již jde o použití symbolů či význam pronesených výroků. Znalec se však může vyjádřit pouze k významu jednotlivých symbolů, k jejich historickému původu, k tomu jakými skupinami osob je tato symbolika využívána. Použití symbolů, které jsou pro veřejnost ve většině případů naprosto nesrozumitelné a neznámé, ať již na transparentech, na oblečení, přívěscích či jiným předmětech je pro posouzení trestnosti jednání obviněných zcela irelevantní, pokud se jejich použití nedá do patřičných souvislostí, tzn. za jakých okolností byly konkrétní symboly využity, na jakém místě, a z jakého důvodu. Tyto souvislosti však může hodnotit pouze soud, neboť se jedná o otázku právní.

Soud se proto s ohledem na shora zmiňované souvislosti neztotožnil ve všech detailech ani se závěry Ústavního znaleckého posudku, který RWU nepovažuje za vyložení extrémistické hnutí, jeho ideové pohnutky má za marginální, vyzdvihuje sociální rozměr, snahu o identifikaci v pravicově extremistickou scénou. Je možno se ztotožnit s tím, že závislost RWU na Národním odporu byla zásadní, a nejvýznamnějším faktorem pro vznik tohoto hnutí bylo personální propojení členů RWU a Národního odporu ať již na bázi partnerské či kamarádské. Samotný ideový důvod vzniku RWU však pro posouzení trestnosti není rozhodující. Důležitá je faktická, reálná činnost tohoto hnutí a jeho „členek“ (neboť se jedná o hnutí neregistrované bez stálé členské základny).

I když je možno konstatovat, že řada aktivit RWU byla víceméně nezávadná, resp. nebyla společensky nebezpečná, aktivní účast na demonstracích, pořádaných Národním odporem, či Autonomními nacionalisty spojená s projevy vůdčích osobností RWU k takovému činností řadit nelze. Obsahem těchto projevů zaměřených vypjatě nacionalisticky, rasisticky a xenofobně se RWU v podstatě dostala na roveň svých mužských protějšků, vůdčí osobnosti RWU pravidelně a aktivně vystupovaly na veřejných shromážděních, přičemž tuto skutečnost nelze posoudit jinak než, že se RWU, podobně jako Národní odpor vyprofilovalo v neregistrované hnutí, hlásající národnostní, rasovou, náboženskou zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob, zejména vůči Rómům, imigrantům, homosexuálům a dalším menšinám. K obdobnému závěru mimo jiné došel i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku, kterým byla zrušena nebo resp. rozpuštěna Dělnická strana PST

1/2009-348 ze dne 17.2.2010 a to v odst. 473, kde bylo RWU vyhodnoceno jako pravicově extremisticky rasové nesnášenlivé a xenofobní hnutí, které úzce spolupracuje s Dělnickou stranou.

Vzhledem k tomu, že se v našem trestním právu nepracuje s principem kolektivní odpovědnosti, bylo dále podstatné, s ohledem na zajištěné důkazy, rozhodnout u každé obžalované zvlášť o její individuální trestní odpovědnosti. Obžalované se hájí tím, že uplatňovaly svá základní práva svobody, slova, projevu, práva shromažďovacího, jednalo o povolené demonstrace, policie ani úřady nezasáhly, a shromáždění nebyla rozpuštěna. Tato obhajoba nemůže obstát. Obžalované se vždy účastnily demonstrací, pořádanými Národním odporem, Autonomními nacionalisty, Dělnickou stranou či Svobodnou mládeží Brno. Nejednalo se o organizace, které by byly anonymní, neznámé, naopak, bylo obecně známo, jakého charakteru jsou tato hnutí, jakou ideologii a radikální program propagují, kdy jedním z hlavních témat je „Bílá Evropa“ bez parazitů v podobě imigrantů. Členové těchto hnutí byli často policií prověřováni, či dokonce soudně stíháni, což s ohledem na úzké personální propojení musely aktivistky RWU vědět. Forma hnutí leaderless resistance, přitahovala mladé lidi, neboť umožňovala flexibilitu ve své neformálnosti, snadnou dostupnost, v rámci rozvolněné struktury mohli být přijímáni zájemci, kteří se nikde nepodepisují a z členství neplynou žádné povinnosti. Na druhé straně se kladl důraz na disciplinovanost, neboť jednotlivé veřejné akce byly výrazně medializovány. Účastníci těchto akcí se často oblékali do oblečení zvaného black style tzn. černé oblečení bez nášivek jiných výrazných značek, typické byly černé mikiny s kapucí, basebalové čepice, černé sluneční brýle. Účastníci chodili semknuti do bloků, ohraničených transparenty, což znesnadňovalo situaci protivníkům a přidávalo na anonymitě účastníkům demonstrace. Novodobý rasismus se posunul směrem od biologického rasismu ke kulturnímu, kdy byl opuštěn systém nadřazenosti a podřazenosti a zdůrazněna neslučitelnost kultur a náboženských zvyklostí. Cílem těchto postojů je vyčištění Evropy od „podřadných“ ras a národů, případně od stoupenců netradičních náboženství.

Hlavním terčem kritiky v ČR se stala romská menšina, kdy neonacistická scéna romskou problematiku a přistěhovalce používá ke zdůvodnění sociálních a kriminálních problémů, tzn. příčina problémů je spatřována v etnických menšinách a imigrantech, ať se jedná o nezaměstnanost, míru delikvence či obecní pocit bezpečí. Na svém propagačním videu se RWU vymezuje vůči komunismu, drogám, prostituci, multikulturalismu, polygamii, homosexualitě, pedofilii a anarchismu. Na první pohled se jedná o široce pojatou a líbivou angažovanost, z proklamací aktivistek RWU však mimo jiné vyvěrá i jasné rasistické a xenofobní zaměření. Když pak sledujeme průběh jednotlivých demonstrací, popsanych obžalobě, na fotografiích nebo kamerových záznamech, probíhaly přesně v tomto duchu, s obdobným programovým cílem.

Obžalované nebyly na demonstracích náhodnými přihlížejícími, účast byla organizovaná, každá z nich měla svůj konkrétní úkol. Obžalovaná M. [redacted] na demonstracích nesla transparent Resistance Women Unity, P. [redacted] J. [redacted] byla při pochodu s transparentem označena na rukávu páskou SANI, působila tedy jako zdravotník. Demonstrace se odehrávaly za účasti velkého množství ozbrojených složek. Bylo tedy počítáno s event. represivním zásahem ze strany policie či jiných státních orgánů. To, že

trestní stíhání bylo zahájeno až se značným odstupem, po vyhodnocení všech materiálů, skutečně není ideální, ale je to třeba hodnotit jako věc strategie a taktiky policejního vyšetřování, kdy účastníci demonstrací byli dlouhodobě monitorováni a sledováni. Obžalované s ohledem na svůj věk, vzdělání i aktivní zapojení do RWU si musely být vědomy toho, že se nejedná o běžné politické proklamace, ale že vystoupení řečníků na demonstracích přesahují rámec názorů běžného politického spektra. Projevy L. K. i M. R., plné revolučního patosu byly sice zaobaleny v populisticky přijatelných formulacích boje za svobodu slova, neboť cílem těchto vystoupení bylo získat podporu široké veřejnosti, nicméně z jejich obsahu jednoznačně vyvěrá nenávist a podněcování vůči imigrantům, Rómům a dalším menšinám. Zda se obžalované do činnosti RWU zapojovaly na základě kamarádkých či partnerských vztahů, nebo z vlastního ideového přesvědčení, není rovněž pro prosouzení viny zásadní. Svou přítomností pomocí transparentů, vlajek i v rámci zdravotnické pomoci, zvyšovaly účinek předmětných demonstrací a shromáždění a morálně podporovaly a zároveň propagovaly existující neonacistická hnutí, pod která je možno podřadit i RWU. Musely být přinejmenším srozuměny s tím, že svou aktivní účastí na demonstracích tato hnutí podporují a propagují, a že svou účastí přispívají k větší razantnosti celé demonstrace a většímu účinku na širokou veřejnost. Nebylo přitom podstatné, zda se cítily přímo členkami hnutí RWU nebo pouze jeho příznivkyněmi. Obžalované jednaly organizovaně, neboť vždy nejméně mezi třemi osobami existovala součinnost nebo rozdělení úkolů.

Typově se jedná o velmi společensky nebezpečné jednání, proto tento trestný čin byl zařazen v trestním zákoně do hlavy X. pod Trestné činy proti lidskosti mimo jiné vedle genocidy, mučení a nelidského, krutého zacházení. Evropa, jejíž součástí je ČR, je více ostražitá a méně benevolentní vůči extremistickým rasově motivovaným projevům. Díky historické zkušenosti, zejména druhé světové válce je zde nastavená doktrína tzv. aktivní intolerance, která aktivně vystupuje proti extremistickým projevům, které narušují základy demokratické společnosti.

V současné době neonacistická hnutí oslovují širokou veřejnost, propagují nacionální šovinismus, jehož vyhocenou formou je rasismus. Staví se proti politickým elitám, kritizují politický režim, který považují za totalitní a nelegitimní. Upozorňují na upírání práva na svobodu projevu. Zdůrazňují právo na pořádek, varují před imigranty, odmítají evropské struktury. Chtějí působit dojmem ideově vyvrážděné skupiny, která je odmítána pro své přímočaré postoje. Trestná činnost tohoto charakteru se tak v podstatě stává ohrožujícím deliktem, neboť tyto burcující proklamace latentně iniciují násilí, kdy zejména v období současné ekonomické krize, frustrovaní lidé mají tendenci hledat viníky svých sociálních a ekonomických problémů. V České republice se pak stávají terčem útoků zejména Rómové.

Jak již bylo shora uvedeno, soud musel v tomto případě pečlivě rozlišit míru účasti, intenzitu jednání u každé z obžalovaných. Již na počátku při předběžném projednání obžaloby, proto soud u obžalovaných, které se zúčastnily předmětných akcí pouze v několika případech a ne v postavení hlavních aktivistek, jednání překvalifikoval podle § 260 odst. 1 tr. zák. Obžalované páchaly trestnou činnost jako členky organizované skupiny, to že propagovaly hnutí prostřednictvím internetu je u těchto obžalovaných sporné. Soud v tomto

využil ustanovení § 88 odst. 1 tr. zák., kdy k okolnosti, která podmiňuje vyšší trestní sazbu se přihlédne jen tehdy, jestli pro svou závažnost podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost, což v daném případě, s ohledem na shora uvedené skutečnosti nenastalo.

Soud má však za jednoznačně prokázané, že obžalované I. M. a P. J. svým jednáním naplnily všechny znaky skutkové podstaty trestného činu podpora a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1 tr. zák., kdy přinejmenším v úmyslu nepřímém morálně podporovaly a veřejně propagovaly většinu existujících hnutí, která hlásaly národnostní, rasovou, třídní nebo náboženskou zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob, a byly proto uznány tímto trestnými činem vinnými.

Ve smyslu § 2 odst. tr. zkn. byla trestnost činu posouzena podle trestního zákona účinného v době spáchání, neboť tato úprava je pro obžalované příznivější.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud hodnotil stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaných, osobní poměry pachatelek a možnosti jejich nápravy. To, že se jedná o typově značně společensky nebezpečné jednání, bylo rozebráno již výše. Co bylo pohnutkou jednání obžalovaných, zda vlastní ideové přesvědčení či snaha o identifikaci s pravicovým hnutím se s ohledem na nedostatečné výpovědi obžalovaných i absenci dalších důkazů, nepodařilo zjistit. Soud se však v tomto směru přiklání k závěru znaleckého posudku, že základním motivem obžalovaných byla zřejmě touha někam patřit, přičemž se do hnutí RWU zapojily bez hlubších ideových konsekvencí a domýšlení následků svého jednání. Nelze přehlédnout, že od trestné činnosti uplynula doba 4 – 5 let. Soud předpokládal, že s ohledem na dlouhou dobu, která uplynula od spáchání trestné činnosti, obžalované mohly své postoje přehodnotit. Při doznání a určité sebereflexi, vysvětlení radikálních postojů, které pochopitelně mohou být pro mladé lidi přitažlivé, by soud mohl zvažovat odklon ve formě podmíněného zastavení trestního stíhání, eventuelně u některých obžalovaných, které se akcí účastnily v minimální míře, upustit od potrestání.

Tak jak v době zapojení do RWU byly obžalované zřejmě ovlivněny vůdčími osobnostmi tohoto hnutí, při projednání věci před soudem podléhaly svému obhájci, jehož obhajoba nebyla bohužel vedena věcně. Výpovědi obžalovaných, které reagovaly pouze na dotazy svého obhájce, tak neměly žádnou vypovídající hodnotu, když pomineme, že je jednalo o jasné vyjádření neúcty k soudu. Na druhé straně je však právem obžalovaných hájit se způsobem, jakým uznají za vhodné, a proto jim tato okolnost nemohla být přičítána k tíži. Pro obžalované svědčí, že dosud nebyly soudně trestány, od ukončení trestné činnosti uběhla doba několik let, i v této době žily řádným životem.

Soud proto dospěl k závěru, že pro naplnění účelu trestu naprosto postačí mírný podmíněný trest, uložený při samé spodní hranici zákonné trestní sazby na dobu 1 roku, s podmíněným odkladem na přiměřenou zkušební dobu, která byla u obžalované P. J. stanovena na 16 měsíců, u obžalované I. M., která se jednání dopustila dvěma útoky na dobu 18 měsíců.

Soud nepovažoval za nutné ukládat obžalovaným v rámci zkušební doby další omezení navržené státním zástupcem. Ani jedna z obžalovaných se od ukončení trestné činnosti nedopustila žádného dalšího protiprávního jednání, RWU je dlouhodobě neaktivní, obžalovaná M. [redacted] žije v současné době v Nizozemí a konečně pro obě obžalované by hrozba ročního trestu odnětí svobody měla být dostatečnou výstrahou, aby se obdobného jednání, pro které jsou stíhány, vyvarovaly.

Podle obžaloby Okresního státního zastupitelství v Děčíně sp. zn. 1 ZT 89/20012 ze dne 3.4.2012 se obžalovaná P. [redacted] J. [redacted] měla dalšího trestného jednání dopustit tím, že se podílela na organizaci Mikulášské besídky dne 6.12.2009 v Praze 1, v Jindřišské ulici, a dále se měla zúčastnit Dětského dne v objektu Radost ve Vlastějovicích u Kutné Hory ve dnech 30.5. – 2.6.2009. Obžalovaná I. [redacted] M. [redacted] a D. [redacted] Š. [redacted] se Dětského dne uspořádané v totéž objektu měly zúčastnit rok předtím, ve dnech 31.5.2008 – 1.6.2008. Obžalovaná M. [redacted] R. [redacted] pak byla stíhána za účast na Mikulášské besídce shodně jako P. [redacted] J. [redacted] dne 6.12.2008 v Praze 1, v Jindřišské ulici. Tyto akce byly organizovány RWU pro členy a sympatizanty neonacistických hnutí a jejich děti, pozvánky a následné reporty z těchto akcí byly vyvěšeny na internetových stránkách www.women-unity.net a www.odpor.org, obžalované se účasti na těchto akcích měly dopustit trestného činu podpora a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1, odst. 2, písm. a), b) tr. zák. č. 140/1961 Sb.

Po provedeném dokazování z doznání vyslechnutých obžalovaných, ze znaleckých posudků a zejména listinných důkazů nevznikly žádné skutkové pochybnosti o tom, že by tyto akce neproběhly, nebo že by se jich obžalované nezúčastnily.

V případě obžalované P. [redacted] J. [redacted] bylo prokázáno, že se podílela na zajištění vhodných prostor pro konání Mikulášské besídky v roce 2008, pokud jde o Dětský den v červnu 2009 nebylo v rámci dokazování její zapojení možno specifikovat, a proto v tomto případě i státní zástupce navrhl pro tento skutek její zproštění.

U obžalované I. [redacted] M. [redacted] byla prokázána účast na Dětském dnu ve Vlastějovicích v roce 2008 a to, že se společně s dětmi a dalšími členkami či příznivkyněmi RWU vyfotila před transparentem s nápisem Resistance Women Unity.

Konkrétní zapojení obžalované M. [redacted] R. [redacted] rovněž není při Mikulášské besídce dne 6.12.2008 ve skutku popsáno. Ve spise se nachází fotografie na čl. 970, která může pocházet z této akce, kde obžalovaná stříhá dětskou čepici či jinou ozdobu.

Obžalovaná Š. [redacted] se pak zúčastnila dětského dne ve Vlastějovicích ve dnech 31.5. – 1.6.2008, kde je společně s dětmi a dalšími členkami RWU vyfocena před transparentem Resistance Women Unity.

Jak vyplývá popisu těchto skutků i dokazování tyto akce byly organizovány, především pro uzavřenou společnost členů a příznivců neofašistické scény, pouze ojediněle pro další hosty. Nebylo objasněno, co se přesně se na těchto akcích odehrávalo, ale je pravděpodobné,

že program byl z větší části neškodný (hry, soutěže pro děti). Neprokázano se, že by v rámci těchto akcí byly děti nabádány, aby se nějak negativně vymezovaly vůči menšinám, že by na těchto akcích probíhala nějaká cílená indoktrinace dětí ve směru rasistickém či xenofobním. Program spočívající, zejména v různých soutěžích, včetně střelení ze vzduchovky nelze považovat za závadný. Soud se zde ztotožňuje s názorem znalců, že se jednalo o propojení normální aktivity s aktivitou RWU ve prospěch pravicově extremistické scény, a to ve smyslu přihlášení se, resp. identifikace se shora zmiňovanými spřízněnými hnutími. K témuž mělo sloužit i použití nacistických symbolů a jejich následná prezentace na internetu. Je možno uzavřít, že výzdoba a využití těchto symbolů na nálepkách, plakátech, dalších propagačních materiálech i dětských hračkách měla význam spíše ornamentální než ideový.

Pro uznání obžalovaných na vinu by bylo nezbytné prokázat, že obžalované věděly, byly srozuměny nebo při nejmenším měly a mohly předpokládat, že následně, po ukončení těchto akcí, dojde k veřejnému vystavení fotek s nacistickými symboly, jako byl např. hákový kříž postavený z lega či jiných s obdobnou tematikou. Takový důkaz však soud k dispozici neměl, neboť se nepodařilo prokázat, ani kdo byl správcem předmětných internetových stránek a ani kdo tyto provokativní fotografie na internet umístil.

Neprokázano se, že by na těchto akcích, chováním obžalovaných J. [redacted], M. [redacted], R. [redacted] a Š. [redacted] došlo k faktickému či potencionálnímu ohrožení mravní výchovy dětí. Zajištěním potřebných prostor na Mikulášskou besídku ani společnými fotografiemi s transparenty RWU nebyl ani žádným zásadním způsobem ohrožen demokratický režim, lidská práva či občanské svobody, tzn. že nebyl zásadním způsobem ohrožen objekt zažalovaného trestného činu.

Je nutno konstatovat, že při použití obranných mechanismů v demokratickém právním státě je nezbytná přiměřenost s důrazem na fakt, že omezení základních práv může být prováděno pouze v krajních případech. Dětské akce směřovaly především dovnitř hnutí, byly určeny pro příznivce RWU a Národního odporu a možnost ovlivnění veřejnosti byla zcela minimální. Eventuální vzájemné utvrzování ve správnosti vlastních, resp. společných pravicově extremistických postojů v tomto případě nedosahuje stupně společenské nebezpečnosti trestného činu.

Obžalované P. [redacted], J. [redacted], I. [redacted], M. [redacted], M. [redacted], R. [redacted] a D. [redacted], Š. [redacted] se sice těchto předmětných akcí zúčastnily, ale vzhledem k tomu, že není možno jednoznačně vyvrátit jejich obhajobu, že tyto akce, měly především sloužit pro pobavení a zábavu dětí, a obžalované je takto vnímaly, nelze ani zde možno prolomit zásadu in dubio pro reo, (v pochybnostech ve prospěch). Z provedených důkazů není možné jednoznačně a beze vší pochybnosti prokázat, že obžalované chtěly nebo byly srozuměny s tím, že těmito akcemi budou podporovat nebo propagovat hnutí ve smyslu § 260 tr. zák. a rovněž, s ohledem na způsob a rozsah jejich účasti, nemohly v těchto případech předvídat trestnost svého jednání.

Vzhledem k tomu, že se po objektivní ani po subjektivní stránce neprokázano, že by účast obžalovaných na Dětských dnech v červnu 2008 a 2009 a na Mikulášské besídce dne 6.12.2008 a způsob jejich chování na těchto akcích bylo možno kvalifikovat jako trestný čin

podpora a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1, odst. 2 písm.a), b) tr. zák. č. 140/61 Sb. byly obžalované pro tyto skutky obžaloby zproštěny, neboť v žalobním návrhu označené skutky nejsou trestným činem.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do **osmi** dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Podané odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemohou s úspěchem podat ty osoby, které se odvolání výslovně vzdaly.

Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, může rozsudek napadnout odvoláním pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

V Praze dne 21. října 2013

JUDr. Daniela Reifová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost: Kraftová